

We kunnen er eigenlijk niet omheen in dit seizoen: al die jonge watervogeltjes. De vijvers en sloten in onze wijk barsten ervan. In de "grote vijver" van het Park hebben we al twee nijlganzen gezien, die het aantal van hun jongen gereduceerd zagen tot twee – van de acht, met dank aan de meeuw die voortdurend op de loer lag. En laat er nou toch ook een meerkoet de moed opgebracht hebben een nest te maken: onder het beeld van Orpheus.

De meerkoet (*Fulica atra*) is een heel algemeen voorkomende watervogel. Je kunt hem gemakkelijk van het waterhoentje onderscheiden, omdat die een rode snavel met een geel puntje heeft en meerkoeten hebben een witte snavel met een witte bles erboven. Bovendien heeft een waterhoentje een staart die naar boven steekt en de meerkoet niet. Beide vogels zijn verder donker gekleurd, bijna zwart. Meerkoeten kunnen rond de kilo wegen en worden gemiddeld tien jaar oud. Ze zijn overwegend monogaan; als ze eenmaal een partner gevonden hebben, blijven ze die ook trouw. Ze hebben grote platte zwemlobben aan hun poten, waar ze verrassend hard op kunnen lopen. Maar ja, meerkoeten lopen dan ook liever dan dat ze vliegen.

En nu zien we overal meerkoetnesten. Niet alleen onder de harp van Orpheus, maar ook in het water bij Gouwestein, langs de Winterdijk en bij de Burgemeester van Hofwegensingel (die vanaf Nieuwe Gouwe OZ naar Hoogvliet gaat). Meerkoeten broeden ruim drie weken op hun nest, waar dan vijf tot tien zandkleurige eieren met bruinzwarte vlekjes en stipjes in liggen. Ze kunnen wel drie nesten per jaar hebben. Maar dat wil nog niet zeggen dat we tot over onze oren in de meerkoeten zullen komen te zitten, want de kleine zwarte bolletjes met hun rode kopjes die zigzag over het water achter hun ouders aanschieten, zijn heel erg kwetsbaar.

Reigers, meeuwen, snoeken en ook ratten worden dik en rond in deze tijd van al die kleine meerkoetjes die ze te pakken krijgen. De enige echte verdedigingsstrategie die het ouderpaar heeft tijdens de opvoedperiode van een week of acht, is eigenlijk je zo goed mogelijk verstoppert. Maar hoe ze ook hun best doen, meerkoeten zijn

geen partij voor al die rovers en zeker ook niet voor de grote ganzen, die zich in toenemende mate in onze wijk gevestigd hebben. Die verstoren ook nog eens de nesten om hun eigen territorium veilig te stellen.

Gelukkig is de meerkoet in Nederland heel algemeen, er broeden wel 140.000 paren. Ze stellen geen hoge eisen aan hun omgeving. Nesten worden graag langs de waterkant gemaakt, of liever nog, op kleine drijvende eilandjes, zo mogelijk verstopt in riet en planten. Maar ook (drijvend) afval vinden ze een prima plek voor hun nest. Kieskeurig met eten zijn ze ook al niet. Meerkoeten zijn omnivoor, ze eten wel voornamelijk waterplanten, maar ook waterdiertjes, zoals slakken, visjes en waterinsecten, zelfs gras. Het is grappig een meerkoet te zien duiken naar eten. Ze hebben

veel lucht tussen hun veren en moeten een klein sprongetje maken om onder water te komen. Kort daarna komen ze als een duveltje uit een doosje naar boven schieten.

Helaas, in de grote vijver is ook nog een gezin grauwe ganzen te vinden. Met jongen. En het nest van de meerkoeten onder de bescherming van Orpheus zag er vandaag verlaten uit. Ik hoop maar dat het goed afloopt voor het hoopvolle ouderpaar dat zo lang en trouw op het nest gezeten heeft.

